

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 24 вересня 2004 р. N 1272
Київ

Про затвердження Положення про
Державну санітарно-епідеміологічну службу

Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я**
є:

Затвердити Положення про Державну санітарно-
епідеміологічну
службу, що додається.

Прем'єр-міністр України
В.ЯНУКОВИЧ

Інд. 28

Міністрів України
р. N 1272

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету
від 24 вересня 2004

ПОЛОЖЕННЯ
про Державну санітарно-епідеміологічну
службу

1. Державна санітарно-епідеміологічна
служба
(Держсанепідемслужба) є урядовим органом державного
управління,
який діє у складі МОЗ і йому підпорядковується.

2. Держсанепідемслужба у своїй
діяльності керується

Конституцією (254к/96-ВР) та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, наказами МОЗ, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Держсанепідемслужби є:

участь у реалізації державної політики у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, безпеки для здоров'я і життя людини середовища життєдіяльності;

узагальнення практики застосування законодавства у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, розроблення пропозицій щодо вдосконалення актів законодавства;

визначення першочергових заходів щодо профілактики інфекційних хвороб, професійних захворювань, масових неінфекційних захворювань (отруєнь), радіаційних уражень людей, запобігання шкідливому впливу на стан їх здоров'я і життя факторів середовища життєдіяльності;

забезпечення санітарно-епідеміологічного нормування;

аналіз причин і умов виникнення ситуацій санітарного та епідемічного неблагополуччя, підготовка пропозицій щодо запобіжних заходів і контроль за їх проведенням;

участь у координації діяльності органів виконавчої влади у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя

населення;

координація роботи з проведення гігієнічного виховання населення.

4. Держсанепідемслужба відповідно до покладених на неї завдань:

організовує діяльність та здійснює в межах своїх повноважень управління установами, закладами, частинами і підрозділами державної санітарно-епідеміологічної служби України;

здійснює у межах своїх повноважень державний санітарно-епідеміологічний нагляд та контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями та громадянами;

визначає порядок та проводить державну санітарно-епідеміологічну експертизу і видає висновки щодо відповідності об'єктів експертизи вимогам санітарних норм;

організовує та проводить вимірювання, випробування і дослідження з метою визначення впливу на стан здоров'я і життя людини повітря, води, ґрунту, продукції, інших об'єктів середовища життєдіяльності, визначених законодавством;

здійснює гігієнічну регламентацію та державну реєстрацію небезпечних факторів, дезінфекційних засобів, спеціальних харчових продуктів, ведення реєстрів висновків державної санітарно-епідеміологічної експертизи, відповідних державних реєстрів;

визначає порядок проведення дезінфекційних заходів, організовує здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду за застосуванням дезінфекційних засобів;

визначає порядок проведення усіх видів експертизи, випробування, дослідження, спеціалізованої оцінки у разі проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи, гігієнічної регламентації та державної реєстрації небезпечних факторів, дезінфекційних засобів, спеціальних харчових продуктів, а також порядок проведення аналізу небезпечних для здоров'я людини факторів на всіх етапах виробництва та реалізації харчових продуктів;

акредитує установи і заклади системи державної санітарно-епідеміологічної служби України;

аналізує і прогнозує санітарну та епідемічну ситуацію в Україні та інформує органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування про прогнозований розвиток цієї ситуації, можливий ризик для здоров'я і життя людини;

здійснює в межах своїх повноважень функції головного (провідного) органу у системі органів виконавчої влади у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, безпеки для здоров'я і життя людини середовища життєдіяльності;

вносить в установленому порядку до органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування пропозиції щодо проведення заходів із забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

організовує здійснення санітарних заходів щодо охорони території України від занесення та поширення особливо небезпечних (у тому числі карантинних) і небезпечних інфекційних хвороб;

погоджує санітарні та протиепідемічні (профілактичні) заходи, що розробляються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, контролює їх здійснення;

забезпечує проведення санітарних заходів щодо безпеки харчових продуктів, здійснює організаційне забезпечення та методичне керівництво Національною комісією із зводу харчових продуктів Кодекс аліментаріус;

організовує розроблення санітарних норм, погоджує державні стандарти, технічні регламенти та інші нормативно-технічні

документи на виробі, сировину, технології, інші об'єкти середовища життєдіяльності у частині вимог щодо їх безпеки для здоров'я і життя людини;

організовує ведення державного обліку інфекційних хвороб, професійних захворювань, масових неінфекційних захворювань (отруень), радіаційних уражень людей;

подає в установленому порядку пропозиції щодо обмеження або заборони в'їзду на територію України її громадян, іноземців та осіб без громадянства, експорту, імпорту, транзиту вантажів і товарів з держав або регіонів у зв'язку з неблагополучною епідемічною ситуацією на їх території;

аналізує причини та умови виникнення і поширення інфекційних хвороб, професійних захворювань, масових неінфекційних захворювань (отруень), радіаційних уражень людей;

встановлює вимоги щодо безпеки для здоров'я і життя людини середовища життєдіяльності;

подає в установленому порядку пропозиції щодо формування державного замовлення на підготовку фахівців з профілактики інфекційних хвороб, професійних захворювань, масових неінфекційних захворювань (отруень), радіаційних уражень людей; здійснює державну закупівлю медичних імунобіологічних препаратів, дезінфекційних, інформаційно-методичних засобів тощо,

науково-дослідних робіт, необхідних для забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

подає в установленому порядку пропозиції щодо розроблення проектів державних і погоджує проекти галузевих програм забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

взаємодіє з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян з питань санітарного та епідемічного благополуччя населення;

здійснює в межах своїх повноважень міжнародне співробітництво з питань безпеки для здоров'я і життя людини середовища життєдіяльності, зокрема продовольчої продукції, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

представляє Кабінет Міністрів України і МОЗ за їх дорученням у міжнародних організаціях та під час укладання міжнародних договорів України;

здійснює ліцензування дезінфекційних, дезінсекційних, дератизаційних робіт (крім тих, що проводяться на об'єктах ветеринарного контролю);

здійснює у межах своїх повноважень управління майном установ і закладів;

виконує інші функції згідно із законодавством.

5. Держсанепідемслужба має право:

залучати працівників органів виконавчої влади, вітчизняних та іноземних учених, експертів та інших працівників підприємств, установ, організацій (за погодженням з їх керівниками) для розгляду і вирішення питань, що належать до її компетенції;

утворювати, реорганізувати та ліквідувати в установленому порядку установи і заклади;

здійснювати контроль і проводити перевірки з питань, що належать до її компетенції;

одержувати від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до її компетенції;

видавати в межах своїх повноважень нормативно-правові акти і накази організаційно-розпорядчого характеру.

6. Держсанепідемслужбу очолює головний державний санітарний лікар України, який призначається на посаду та звільняється з посади в установленому порядку.

Головний державний санітарний лікар України має заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посаду і

звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням головного державного санітарного лікаря України, погодженим з Міністром охорони здоров'я.

7. Головний державний санітарний лікар України:

здійснює керівництво Держсанепідемслужбою, несе персональну відповідальність перед Кабінетом Міністрів України і Міністром охорони здоров'я за виконання покладених на Держсанепідемслужбу завдань;

організовує виконання законів України, актів та доручень Президента України, Кабінету Міністрів України з питань державного санітарно-епідеміологічного нагляду;

подає на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, безпосередньо інформує Кабінет Міністрів України про санітарну та епідемічну ситуацію в державі та на окремих її територіях, про загрозу виникнення і випадки інфекційних хвороб, професійних захворювань, масових неінфекційних захворювань (отруень), радіаційних уражень людей, а також з інших питань, що належать до його компетенції;

організовує вивчення та узагальнення міжнародного досвіду в зазначеній сфері, бере в установленому порядку участь у підготовці та реалізації міжнародних проектів, програм, договорів з

відповідними державними і недержавними організаціями інших країн, співпрацює з міжнародними організаціями з питань, що належать до його компетенції;

бере участь у підготовці проектів законодавчих, інших нормативно-правових актів з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

представляє Держсанепідемслужбу в органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, у суді, господарському суді;

визначає функціональні обов'язки своїх заступників, працівників Держсанепідемслужби, керівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби України та їх заступників;

притягає до дисциплінарної відповідальності керівників підрозділів та інших працівників Держсанепідемслужби, керівників установ і закладів Держсанепідемслужби та їх заступників; вносить керівникам відповідних державних органів пропозиції про притягнення до відповідальності керівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби Міноборони, МВС, СБУ, Адміністрації Держприкордонслужби, Державного департаменту з питань виконання покарань, Державного управління справами;

здійснює державний санітарно-епідеміологічний нагляд, видає

обов'язкові для виконання юридичними та фізичними особами постанови, розпорядження, висновки, приписи стосовно дотримання вимог законодавства у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, проведення санітарних та протиепідемічних (профілактичних) заходів; вносить органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування пропозиції щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

видає постанови про затвердження санітарних норм, методів та методик з вимірювання, випробування і дослідження показників безпеки для здоров'я і життя людини факторів середовища життєдіяльності;

затверджує порядок акредитації, акредитує та видає постанови про надання акредитованим відповідно до профілю підприємствам, установам, організаціям, закладам незалежно від форми власності та підпорядкування повноважень на право вимірювання, випробування, дослідження, визначення, обґрунтування і контролю показників безпеки; аналізу та оцінки ризику для здоров'я і життя людини факторів середовища життєдіяльності, обґрунтування заходів з управління ризиком, санітарних норм; гігієнічної регламентації;

визначає групи населення та категорії працівників, які підлягають профілактичним щепленням; затверджує календар

профілактичних щеплень в Україні, а також установлює порядок їх проведення;

видає накази з питань діяльності державної санітарно-епідеміологічної служби України, організовує перевірку їх виконання;

погоджує питання щодо утворення, реорганізації та ліквідації установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби Міноборони, МВС, СБУ, Адміністрації Держприкордонслужби, Державного департаменту з питань виконання покарань, Державного управління справами;

затверджує порядок атестації посадових осіб та працівників державної санітарно-епідеміологічної служби України;

погоджує проекти програм підготовки фахівців за спеціальністю "медико-профілактична справа";

затверджує статuti (положення) установ і закладів Держсанепідемслужби;

утворює постійні та тимчасові комісії з розгляду особливо складних випадків державної санітарно-епідеміологічної експертизи у разі виникнення необхідності обґрунтування показників безпеки і санітарних норм (регламентів), визначає профіль цих комісій;

затверджує положення про об'єднання, центри і лабораторії

(наукові та науково-практичні, контрольні, експертні, проблемні, консультаційні, інформаційні) державної санітарно-епідеміологічної служби України, державні реєстри, ведення яких покладено на Держсанепідемслужбу;

призначає на посаду та звільняє з посади керівників підрозділів, інших працівників Держсанепідемслужби, головних державних санітарних лікарів, керівників закладів Держсанепідемслужби в Автономній Республіці Крим, областях, м. Києва та Севастополя, на водному, залізничному та повітряному транспорті, об'єктах з особливим режимом роботи та їх заступників; погоджує призначення на посаду і звільнення з посади головних державних санітарних лікарів установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби Міноборони, МВС, СБУ, Адміністрації Держприкордонслужби, Державного департаменту з питань виконання покарань, Державного управління справами, головних державних санітарних лікарів, керівників закладів Держсанепідемслужби в інших містах, районах, головних державних санітарних лікарів лінійних підрозділів та об'єктів транспорту;

вживає заходів до припинення порушення законодавства у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством та цим

Положенням.

8. Граничну чисельність працівників апарату Держсанепідемслужби в межах чисельності працівників МОЗ, визначеної Кабінетом Міністрів України, затверджує Міністр охорони здоров'я за поданням головного державного санітарного лікаря України.

9. Штатний розпис і кошторис Держсанепідемслужби затверджує головний державний санітарний лікар України за погодженням з Міністром охорони здоров'я та Мінфіном.

10. Умови оплати праці працівників Держсанепідемслужби визначає Кабінет Міністрів України.

11. Держсанепідемслужба утримується за рахунок державного бюджету в межах коштів, передбачених на утримання МОЗ.

12. Держсанепідемслужба є юридичною особою, має самостійний баланс, реєстраційні рахунки в Державному казначействі, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.